

Pierwsze niepokojące symptomy wskazujące na autyzm u dziecka w pierwszym roku życia

Pierwsze sygnały autyzmu pojawiają się bardzo wcześnie. Często rodzice zauważają już u kilkunastomiesięcznych niemowląt, że ich dziecko rozwija się inaczej. Ale zawsze są one widoczne przed ukończeniem przez dziecko trzeciego roku życia. Początkowe trudności przyczyniają się do rozwoju złożonych zaburzeń i nawarstwiania się kolejnych. Wczesne wykrycie autyzmu u dziecka daje szansę poprawy społecznego funkcjonowania. Nie istnieje całościowy wzorzec zaburzeń. Symptomy mogące sugerować zaburzenia ze spektrum autyzmu przyjmują różną postać. Proszę pamiętać, że wystąpienie pojedynczych z wymienionych przez nas sygnałów, nie oznacza jeszcze autyzmu, ponieważ trudność diagnozy polega również na wykluczeniu innych, podobnych zaburzeń. Rzetelna diagnoza, przeprowadzona przez specjalistę, może dać jednoznaczną odpowiedź. W składzie zespołu specjalistów diagnozujących autyzm jest psychiatra dziecięcy, psycholog, pedagog, logopeda. Proces diagnostyczny obejmuje: badanie psychiatryczne, psychologiczne, badanie ogólnego stanu zdrowia, badanie słuchu i wzroku, a także badanie neurologiczne w tym badanie funkcjonowania mózgu (EEG, rezonans magnetyczny, tomografia komputerowa) oraz badanie genetyczne, metaboliczne. Następnie wywiad z rodzicami i obserwacja dziecka. Jeżeli Twoje dziecko przejawia nietypowe zachowania i zaobserwowałeś u niego którykolwiek z opisanych poniżej pierwszych sygnałów autyzmu, skontaktuj się z nami, aby rozwiązać wszelkie wątpliwości.

Rodzicu zwróć szczególną uwagę na niektóre zachowania dziecka:

1. Postrzeganie:

- często przez dłuższy czas wpatruje się w jeden punkt (określone wzory wizualne), jednocześnie ignorując otoczenie; nie reaguje na bodźce słuchowe (sprawia wrażenie, że jest głuche), jednocześnie lubi określone charakterystyczne dźwięki,
- w siódmym, ósmym miesiącu życia nie potrafi zlokalizować źródła dźwięku, a także nie reaguje na swoje imię.

2. Rozwój mowy:

- nie wypowiada sylab w piątym miesiącu życia,
- nie gaworzy komunikacyjnie w siódmym miesiącu życia,
- nie powtarza sylab w dziewiątym miesiącu życia,
- brak mowy swoistej, wyrazów dźwiękonaśladowczych (mu, hau, be,) i określeń zwyczajowych (pa-pa, am, ee, si-si),
- nie reaguje na polecenia poparte gestem,
- nie wskazuje ręką na rzeczy, które chce dostać.

3. Motoryka duża:

- brak dialogu tonicznego: podczas noszenia nie przytula się do osoby dorosłej, sprawia wrażenie, że jego ciało jest sztywne, ciężkie lub bezwładne jak z „gumy”,
- w swoim polu widzenia przez dłuższy czas kręci, porusza wybranymi przedmiotami, zabawkami,
- aktywność ruchowa jest bierna lub bezcelowa,
- nie wykazuje zainteresowania motoryczną eksploracją otoczenia.

4. Zachowania socjalne:

- nie uśmiecha się na widok twarzy rodziców w trzecim miesiącu życia,
- nie wyciąga rączek do bliskich w szóstym miesiącu życia,
- nie chce by się nim zajmowano, sprawia wrażenie, że najchętniej zajmuje się same sobą w szóstym miesiącu życia,
- niczego nie naśladuje w dziesiątym miesiącu życia,
- nie wykazuje zainteresowania eksploracją otoczenia, badaniem nowych przedmiotów, nie wskazuje rączką na polecenie żadnego przedmiotu w dwunastym miesiącu życia,
- preferuje te same czynności, brak kreatywności w zabawie w dwunastym miesiącu życia,
- nie patrzy na wskazany obiekt, ani nie podąża za wzrokiem rodzica w dwunastym miesiącu życia.

5. Inne cechy:

- wzmożona agresja lub autoagresja,
- długotrwałe fazy płaczu i krzyku,
- nietypowe dla wieku nadzwyczaj spokojne zachowanie,
- długotrwałe fazy zaburzenia snu i czuwania,
- nieprawidłowości w diecie i wydalaniu.

artykuł opracowała:

Monika Jeżak

